

Dictamen en relació amb la “Guía sobre la protección de datos personales en el ámbito universitario en tiempos del COVID-19” elaborada per la CRUE

Es demana que l’Autoritat emeti un dictamen sobre la “Guía sobre la protección de datos personales en el ámbito universitario en tiempos del COVID-19” (en endavant “la Guia”) elaborada per la CRUE.

Analitzada la consulta, que s’acompanya d’una còpia de l’esborrany de la Guia, i d’acord amb l’informe de l’Assessoria Jurídica emeto el següent dictamen:

I

(...)

II

Abans d’entrar a analitzar el contingut de la Guia, es considera necessari fer algunes consideracions prèvies sobre la Guia que es sotmet a consulta i el context en el qual apareix.

S’ha de tenir en compte que malgrat que des del passat 14 de març s’ha declarat l’estat d’alarma (amb successives prorrogues) d’acord amb l’article 116.2 CE, aquesta declaració no comporta una suspensió general dels drets de les persones i, més en concret, del dret fonamental a la protecció de dades personals.

En aquest sentit, i d’acord amb la Llei orgànica 4/1981, d’1 de juny, dels estats d’alarma, excepció i setge, la declaració de l’estat d’alarma comporta el sotmetiment de la funció pública i en especial de les forces i cossos de seguretat a l’autoritat competent, com també pot comportar limitacions a la llibertat de circul·lació o de reunió, habilitar requisos o la intervenció d’empreses i establiments, limitar el consum o l’ús de serveis o establir mesures per garantir els abastaments. Però el dret a la protecció de dades segueix plenament vigent. L’excepcional situació de crisi en matèria de salut pública derivada del COVID19 pot fer entrar en funcionament determinats mecanismes previstos a la legislació en aquesta matèria però en qualsevol cas la seva incidència en el dret a la protecció de dades s’haurà de reconduir als supòsits i als límits previstos d’acord amb la normativa aplicable en matèria de protecció de dades que, en el cas de les universitats, serà el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament i del Consell, de 27 d’abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d’aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament General de Protecció de Dades (RGPD)). Aquesta normativa ja estableix mecanismes que permeten fer front a les situacions generades per aquest nou context.

La Guia que s'analitza en aquesta consulta ofereix, sota la forma de preguntes/respostes, un seguit de pautes a tenir en compte per les universitats per fer front als principals problemes per al seu funcionament que ha generat la situació derivada de la pandèmia pel COVID19. Per això, les seves conclusions s'han d'entendre aplicables només mentre es mantingui aquesta situació. Com se sap en matèria de protecció de dades sovint cal dur a terme un exercici de ponderació per tal de determinar l'admissibilitat d'una determinada mesura o les garanties adequades que cal adoptar. En aquesta tasca juga un paper rellevant el context en què es duu a terme el tractament (actualment l'excepcionalitat derivada de la crisi pel COVID19 i l'estat d'alarma). Per tant, no es pot concloure en cap cas una aplicabilitat generalitzada de les consideracions que es contenen a la Guia, ni les que es fan en aquest dictamen, un cop desaparegui aquesta situació.

En qualsevol cas, caldrà tenir en compte que es tracta només d'una primera aproximació als problemes que es plantegen, necessàriament de manera simplificada, que caldrà analitzar de forma acurada per cada responsable del tractament a l'hora d'aplicar-la a les situacions concretes que es plantegin, a la vista de les circumstàncies del cas concret.

Tenint en compte aquestes consideracions, amb caràcter general s'ha de valorar positivament tant l'oportunitat d'elaborar un document d'aquesta naturalesa, com el nivell d'anàlisi i el valor orientatiu de les pautes que s'ofereixen a la Guia per afrontar els principals problemes derivats d'aquesta situació. Sens perjudici d'això, en aquest informe s'inclouran alguns comentaris sobre alguns aspectes en els quals podria ser aconsellable introduir algun aclariment o fer-ne una revisió.

L'objecte d'aquest informe no és doncs validar tots i cadascun dels posicionaments que s'hi contenen que, com hem dit, només es poden analitzar de manera acurada quan es disposi d'un coneixement suficient de les circumstàncies del cas concret que es plantegi i de l'afecció per als drets de les persones que es pot produir en cada cas, sinó només contribuir a la millora d'aquestes pautes generals com a criteri d'orientació. A aquests efectes s'analitzaran les diverses qüestions seguint l'agrupació per àmbits que fa la Guia

III

Àmbit de la docència

A la resposta a la **pregunta 2** es recomana gravar les classes de l'aula virtual.

Respecte aquesta qüestió la Guia recomana fomentar les interaccions a través del xat. La mesura es considera positiva, atès que segurament fomentarà les interaccions en evitar l'efecte dissuasiu que podria tenir la gravació de la interacció en suport audiovisual.

Al marge d'això però, seria convenient que la recomanació de gravar les classes virtuals anés acompanyada d'una recomanació per a que tant la gravació de la imatge com del so es refereixi únicament a la persona docent.

A aquest efecte seria bo que es recomanes d'entrada emprar sistemes que només impliquin la gravació de l'exposició del docent que inclogui també les respostes a les consultes formulades a través del xat, fent prevaldre aquest sistema sobre la videoconferència, que resultaria més intrusiu

des del punt de vista dels estudiants. En el cas que el format de la classe requereixi la videoconferència, semblaria adequada la previsió de la resposta a la pregunta 3, per tal que sigui el mateix estudiant qui desconnecti, si escau, el sistema de vídeo o audio.

Pel que fa a la **pregunta 3**, s'hi contenen un seguit de previsions sobre diferents aspectes dels quals cal informar les persones afectades, que es valoren positivament, però caldria aclarir que cal informar sobre tots els aspectes previstos a l'article 13 RGPD. En principi, sembla que l'expressió "*condiciones generales del tratamiento*" es refereix a aquesta qüestió, però ni aquesta expressió ni l'expressió "*Se recomienda que exista una capa de información si se usan metodologías que graben las clases.*", semblen prou clares.

A la **pregunta 5**, alguns dels exemples que es posen sobre el dret d'oposició no semblen prou clars. Així per exemple el fet que aparegui la imatge de familiars no seria un cas de dret d'oposició per part de l'estudiant o del professor, sinó, en tot cas, de la tercera persona que hi aparegui. Convindria aclarir-ho.

IV

Àmbit de l'avaluació

En les respostes a les **preguntes 9 i 10** es tracta el deure d'informació, però es fa de manera que pot generar alguna confusió.

D'entrada, a la pregunta 9, la referència a tres "capes" pot generar confusió atès que, tot i que ni l'RGPD ni l'LOPDGDD empen l'expressió "informació per capes", les Guies elaborades conjuntament per les diferents autoritats de control de l'estat espanyol empen aquesta denominació per referir-se a la possibilitat, prevista a l'article 11 LOPDGDD, d'oferir per una banda la informació bàsica i per una altra la restant informació. Per això seria preferible referir-se a que la informació s'haurà de donar "*..., al menos, por tres medios:*".

Aquesta mateixa resposta a la pregunta 9 incorpora dos exemples d'informació gràfica que inclouria la informació bàsica a que es refereix l'article 11 LOPDGDD. La informació que s'hi conté resulta prou clara. No obstant això, caldria completar l'explicació indicant que l'enllaç que hi figura ha de portar a poder conèixer d'una manera fàcil la resta de la informació prevista a l'article 13 RGPD.

Per altra banda, i a efectes de millorar la sistemàtica, seria positiu que aquesta informació sobre els mitjans per informar i sobre la informació gràfica es traslladés a la resposta a la pregunta 10 que versa sobre el deure d'informar (la pregunta 9 versa sobre si es pot gravar o no).

A la resposta a la **pregunta 11** s'esmenta expressament la conveniència de conèixer l'opinió de l'autoritat de protecció de dades sobre la utilització de dades biomètriques per identificar l'alumnat en proves d'avaluació.

Per descomptat que aquesta Autoritat comparteix la resposta oferta pel que fa a la necessitat que un tractament d'aquest tipus requeriria dur a terme una avaluació d'impacte relativa a la protecció de dades. Però més enllà d'això, hem de dir que, tal com vam exposar en els nostres dictàmens CNS 63/2018 i CNS 7/2020, cal ser especialment restrictiu a l'hora d'emprar aquests sistemes.

Cal tenir en compte que la utilització de l'empremta dactilar o el patró de l'empremta dactilar o una altra dada biomètrica com per exemple la imatge facial, per a identificar un alumne mitjançant sistemes tècnics de reconeixement, fa que aquesta dada hagi de ser qualificada com a dada biomètrica, atès que d'acord amb l'article 4.14 RGPD tenen aquesta consideració quan han estat *"obtenidos a partir de un tratamiento técnico específico, relativos a las características físicas, fisiológicas o conductuales de una persona física que permitan o confirmen la identificación única de dicha persona, como imágenes faciales o datos dactiloscópicos;"*.

Això fa que, d'acord amb l'article 9.1 RGPD, se'ls hagi d'aplicar el règim específic previst per a les categories especials de dades previst tant a l'article 9, com a altres articles de l'RGPD.

En aquest sentit, el Considerant 51 de l'RGPD posa de manifest el caràcter restrictiu amb que es pot admetre el tractament d'aquestes dades:

"(51) (...) Tales datos personales no deben ser tratados, a menos que se permita su tratamiento en situaciones específicas contempladas en el presente Reglamento, habida cuenta de que los Estados miembros pueden establecer disposiciones específicas sobre protección de datos con objeto de adaptar la aplicación de las normas del presente Reglamento al cumplimiento de una obligación legal o al cumplimiento de una misión realizada en interés público o en el ejercicio de poderes públicos conferidos al responsable del tratamiento. Además de los requisitos específicos de ese tratamiento, deben aplicarse los principios generales y otras normas del presente Reglamento, sobre todo en lo que se refiere a las condiciones de licitud del tratamiento. Se deben establecer de forma explícita excepciones a la prohibición general de tratamiento de esas categorías especiales de datos personales, entre otras cosas cuando el interesado dé su consentimiento explícito o tratándose de necesidades específicas, en particular cuando el tratamiento sea realizado en el marco de actividades legítimas por determinadas asociaciones o fundaciones cuyo objetivo sea permitir el ejercicio de las libertades fundamentales.

(52) Asimismo deben autorizarse excepciones a la prohibición de tratar categorías especiales de datos personales cuando lo establezca el Derecho de la Unión o de los Estados miembros y siempre que se den las garantías apropiadas, a fin de proteger datos personales y otros derechos fundamentales, cuando sea en interés público, en particular el tratamiento de datos personales en el ámbito de la legislación laboral, la legislación sobre protección social, incluidas las pensiones y con fines de seguridad, supervisión y alerta sanitaria, la prevención o control de enfermedades transmisibles y otras amenazas graves para la salud.(...)"

D'acord amb aquestes consideracions, el tractament de dades biomètriques requerirà no només la concurrència d'una de les bases jurídiques establertes a l'article 6 de l'RGPD sinó que, a més, haurà de concórrer alguna de les excepcions previstes a l'article 9.2 de l'RGPD.

Aquesta Autoritat ja havia analitzat, en dictàmens anteriors a l'entrada en vigor de l'RGPD (per exemple, CNS 9/2009, CNS 22/2009 o 22/2011), l'adequació a la normativa en matèria de protecció de dades personals dels sistemes de control d'accés i horari dels empleats de les administracions públiques mitjançant dades biomètriques (com l'empremta dactilar o un patró biomètric), concloent, d'acord amb diverses decisions judicials (STS de 2 de juliol de 2007, Auto del Tribunal Constitucional de 26 de febrer de 2007, SAN de 4 de març de 2010 o STJUE de la regió de Múrcia de 25 de gener de 2010), que podia resultar proporcionada la utilització de sistemes de control biomètric amb aquella finalitat.

En el cas que ens ocupa, l'habilitació prevista a l'article 6.1.e) RGPD (per a les universitats públiques) o la prevista a l'apartat 6.1.b) (per a les universitats privades), podrien habilitar el tractament de dades dels estudiants. Ara bé, amb l'aprovació de l'RGPD, i tal com posa de relleu el considerant 51 del mateix RGPD, en la mesura que les dades biomètriques han passat a ser considerades com una categoria especial de dades (art. 9.1 RGPD), caldrà que concorri alguna de les excepcions previstes a l'article 9.2 RGPD que permeten aixecar la prohibició general del tractament d'aquests tipus de dades establerta a l'article 9.1.

No sembla clara quina de les excepcions previstes a l'article 9.2 podria ser aplicable en el cas que ens ocupa, tota vegada que no sembla que es pugui basar en el consentiment (en aquest context difícilment podria considerar-se lliure). És obvi que si s'estableix com a sistema obligatori d'identificació no pot basar-se en el consentiment.

De la resta d'excepcions, tenint en compte la finalitat de la identificació, la única a la qual es podria apel·lar en principi, seria la prevista a la lletra g): *“el tratamiento es necesario por razones de un interés público esencial, sobre la base del Derecho de la Unión o de los Estados miembros, que debe ser proporcional al objetivo perseguido, respetar en lo esencial el derecho a la protección de datos y establecer medidas adecuadas y específicas para proteger los intereses y derechos fundamentales del interesado”*. Ara bé, per tal que pogués ser d'aplicació aquesta excepció, hauria d'haver estat establert sobre la base del dret de l'estat membre.

Pel que fa al rang de la norma de dret intern, el Considerant 41 estableix que *“Cuando el presente Reglamento hace referencia a una base jurídica o a una medida legislativa, esto no exige necesariamente un acto legislativo adoptado por un parlamento, sin perjuicio de los requisitos de conformidad del ordenamiento constitucional del Estado miembro de que se trate.”*.

Cal tenir en compte al respecte que, en el dret espanyol, la norma que estableixi el tractament haurà de ser una norma amb rang de llei, tal com es desprèn de l'article 53 CE en la mesura que comporta la limitació d'un dret fonamental, i tal com ha vingut a reconèixer la jurisprudència constitucional (SSTC 292/2000 i 76/2019, entre d'altres), del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (STJUE 08.04.2014, *Digital Rights Ireland*, entre d'altres) i del Tribunal Europeu de Drets Humans (STEDH 07.06.2012, *Cetro Europa 7 i Di Stefano vs. Itàlia*, entre d'altres). En aquest sentit, l'article 9.2 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD) estableix que *“Los tratamientos de datos contemplados en las letras g), h) e i) del artículo 9.2 del Reglamento (UE) 2016/679 fundados en el Derecho español deberán estar amparados en una norma con rango de ley, que podrá establecer requisitos adicionales relativos a su seguridad y confidencialidad.”*. Norma que, a més, haurà de ser proporcional i formulada en termes que resultin previsibles tant les requisits i condicions per a la seva aplicació, com les garanties adoptades (STC 76/2009).

Sigui com sigui, per la informació de què es disposa, no sembla que es compti amb una norma amb rang de llei que permeti dur a terme aquest tractament, per la qual cosa caldria descartar-lo. Al respecte sembla clar també que existeixen alternatives a l'abast amb una eficàcia similar a la identificació que es pot dur a terme a les proves presencials. A banda de la identificació directa a través del rostre i la veu dels alumnes (sense emprar procediments tècnics específics), la possibilitat de demanar l'exhibició del document nacional d'identitat, NIE, passaport o equivalent, i la possibilitat de comprovar-ho posteriorment, hauria de ser suficient a aquests efectes.

Pel que fa a la **pregunta 13**, la utilització de l'expressió "*No obstante lo anterior, deberían considerarse los supuestos de oposición al tratamiento, por ejemplo, cuando deriven de circunstancias relacionadas con la diversidad, funcional, o la violencia de género.*" podria generar falses expectatives quan no sembla clara, a priori, la vinculació d'aquestes situacions amb l'estimació del dret d'oposició en un context com el que s'analitza.

A la resposta a la **pregunta 14** s'exclou la possibilitat que els docents puguin exercir el seu dret d'oposició en la gravació de proves d'avaluació ("*no podrá oponerse a la misma*"). No sembla que a priori es pugui establir aquesta conclusió, especialment perquè, a diferència de les classes virtuals, en una prova d'avaluació pot no ser essencial la captació del docent. Els docents tenen aquest dret com qualsevol altra persona, i la procedència o no d'estimar l'exercici d'aquest dret dependrà de les circumstàncies del cas concret d'acord amb l'article 21 RGPD.

La resposta a la **pregunta 17** es remet a les orientacions de l'AEPD sobre la identificació de les persones interessades en publicacions. Al respecte cal dir que les esmentades orientacions van ser adoptades conjuntament per l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'Agència Basca de Protecció de Dades i el Consell de Transparència i Protecció de Dades d'Andalusia. Per això, la remissió hauria de ser a les orientacions publicades per les diferents autoritats de protecció de dades. En concret en el cas de l'APDCAT, aquestes orientacions estan publicades al seu web <https://apdcat.gencat.cat/web/.content/01-autoritat/normativa/documentos/VAR-9-2019-orientacio-disposicio-addicional-7-cat.pdf> .

Aquestes consideracions es poden fer extensibles a la **pregunta 20**. En aquest cas la llista de l'APDCAT de tractaments que s'han de sotmetre a AIPD es pot trobar a https://apdcat.gencat.cat/web/.content/02-drets_i_obligacions/obligacions/documentos/Lista-DPIA-CAT.pdf

V

Àmbit de la investigació

En aquest apartat es recull en diferents preguntes diversos aspectes relatius a la utilització de dades amb finalitats d'investigació. En realitat, si bé la situació derivada del COVID19 presenta alguna problemàtica específica, les consideracions que es recullen a la Guia no es refereixen en la seva major part a la situació derivada del COVID19 sinó al règim ordinari aplicable a la

investigació. Però a més, en dividir-se en diverses preguntes els diferents aspectes del règim aplicable, pot donar la sensació llegint separatament cadascuna d'elles que només es recull de manera parcial el règim aplicable i això pot donar lloc a confusions. Seria més aclaridor centrar aquest tema fent referència als articles 5.1.b) 9.2.j), 89 RGPD i DA 17a de l'LOPDGDD i potser refondre alguna de les preguntes.

Més enllà d'això, convé fer algunes observacions concretes:

A la **pregunta 24**, en el quart punt, es fa referència a la protecció dels interessos vitals com a excepció per a permetre el tractament de categories especials de dades (entre elles les de salut). No obstant això, cal tenir en compte no només el caràcter subsidiari d'aquesta excepció (Considerant 46 de l'RGPD), és a dir, que només seria aplicable si no existeix alguna altra excepció que pugui permetre el tractament, sinó també, especialment, el fet que la possibilitat d'emprar categories especials de dades per a la investigació està prevista a la lletra j) de l'article 9.2 RGPD, la qual requereix una norma amb rang de llei que estableixi les garanties adequades. En aquest sentit, per a la investigació amb dades de salut cal atendre a la regulació específica prevista a la DA 17 LOPDGDD.

En concret, i com a situació estretament vinculada a la situació sanitària actual, convé tenir present la possibilitat prevista a la lletra b) de l'apartat segon de la DA 17a de l'LOPDGDD, que ja preveu un règim excepcional per a la investigació en situacions d'excepcional gravetat per motius de salut pública. L'aplicació d'aquest supòsit està previst però per a les autoritats sanitàries i autoritats públiques amb competències en vigilància de la salut pública.

La **pregunta 26** es refereix a aquesta qüestió, però ho fa de manera força confusa i situant la possibilitat prevista a la lletra b) de l'apartat 2 de la DA 17a com una possibilitat subsidiària quan les universitats no comptin amb el consentiment ni es pugui fer la investigació amb dades seudonimitzades. La possibilitat prevista a la lletra b) però no seria una via per a que les universitats duguin a terme els seus propis projectes d'investigació, sinó només per a les autoritats sanitàries i autoritats públiques amb competències en vigilància de la salut pública, sens perjudici que les universitats puguin participar en els projectes d'aquestes autoritats. En aquests casos la participació de les universitats podria articular-se a través dels mecanismes a que es refereix la resposta a la pregunta 22.

Per altra banda, en el punt 5 de la mateixa **pregunta 24** s'observa una confusió entre el consentiment en matèria de protecció de dades i el consentiment establert a la normativa reguladora dels assajos clínics, que caldria diferenciar.

VI

Àmbit laboral

A la resposta a la **pregunta 29** es dona una especial rellevància a l'interès vital com habilitació per al tractament de dades dels treballadors, sense tenir en compte, com ja s'ha exposat, que es

tracta d'una habilitació subsidiària (Considerant 46 RGPD). Cal tenir en compte que la normativa vigent ja estableix previsions que habiliten el tractament, no només la normativa de prevenció de riscos laborals que se cita en la resposta, sinó també la normativa de salut pública (p. ex. art. 33 de la Llei 33/2011, de 4 de octubre, general de salut pública).

Aquestes consideracions són extensibles també a la **pregunta 32**, atès que en bona mesura duplica la resposta a la pregunta 29.

La **pregunta 30** i la seva resposta resulta confusa, atès que no queda clar ni a quina informació es refereix la pregunta, ni s'indica en la resposta quina seria la base jurídica i l'excepció de l'article 9.2 que habilitaria la comunicació.

Al segon paràgraf de la resposta a la **pregunta 31**, es considera que les universitats poden preguntar a les persones visitants de la universitat dades sobre els països que han visitat anteriorment o si presenten simptomatologia relacionada amb el coronavirus. Segons s'exposa, això es basaria en la protecció de l'interès vital de la comunitat universitària.

No sembla però que l'habilitació de l'interès vital pugui habilitar una mesura com aquesta amb caràcter obligatori, tant pel que fa a la manca de competències de les universitats en aquesta matèria (en principi correspondria establir-ho, si escau, a les autoritats en matèria de salut pública), com per la manca de proporcionalitat de la mesura. En el cas que la universitat permeti l'accés a la Universitat de persones identificables diferents als seus treballadors, s'haurà de fer d'acord amb els requisits que hagin establert les autoritats en matèria de salut pública.

A la resposta a la **pregunta 35** podria ser bo afegir-hi la conveniència que s'hagi establert un protocol per a tractar els casos que en el control d'entrada donin resultat positiu al control de temperatura, de manera segura des del punt de vista de salut pública, però garantint també en qualsevol cas la confidencialitat.

VII

Àmbit del teletreball

A la **pregunta 37**, si bé és cert que els riscos en matèria de seguretat són molt rellevants en matèria de teletreball, podria ser convenient fer referència també a altres riscos com ara, els riscos per a la privacitat dels treballadors i de les persones que conviuen amb ells o l'exactitud de les dades. Per altra banda, podria ser convenient remarcar que la referència a la seguretat de la informació cal entendre-la feta no només a la confidencialitat front accessos indeguts, sinó també a la disponibilitat i la integritat.

La resposta a la **pregunta 46** estableix la no aplicabilitat de la suspensió de terminis prevista al R. Decret 463/2020 a les notificacions de violacions de seguretat i a l'atenció de l'exercici dels drets previstos a l'RGPD per part de les universitats.

Si bé aquesta Autoritat comparteix plenament la conclusió pel que fa a la no suspensió del termini per a la notificació de les violacions de seguretat (per l'interès públic en el cessament dels efectes de la violació i per la mateixa naturalesa d'aquest termini, atès que una notificació realitzada mesos després perd tota la seva efectivitat especialment en una situació on els riscos associats al teletreball poden acabar posant en qüestió aquesta mesura vinculada a l'estat d'alarma), no sembla que es pugui arribar a la mateixa conclusió respecte a la no suspensió del termini per a l'atenció dels drets.

D'entrada, és clar que a les universitats privades no els és d'aplicació la suspensió de terminis atès que el R. Decret 463/2020, limita l'aplicabilitat de les seves previsions sobre suspensió de terminis (D.A. 3a) a les entitats del sector públic (art. 2 de la Llei 39/2015).

Pel que fa a les universitats públiques, que formen part del sector públic institucional, sí que els seria d'aplicació la regulació de la D.A. 3a del Reial decret, i a més no sembla que concorri cap de les excepcions previstes per a que no sigui d'aplicació la suspensió:

- Adopció de mesures d'instrucció i ordenació per evitar perjudicis greus en els drets de l'interessat, quan existeixi conformitat de les persones interessades.
- Situacions estretament vinculades a l'estat d'alarma.
- Que siguin indispensables per a l'interès general o per al funcionament bàsic dels serveis.

En el cas de les sol·licituds d'exercici de drets, en principi no sembla que concorri cap d'aquestes circumstàncies, per la qual cosa no sembla que es pugui sostenir amb caràcter general la no suspensió dels terminis. Això sens perjudici que si en algun cas concorre alguna d'aquestes circumstàncies l'òrgan competent pugui adoptar mitjançant resolució motivada la no suspensió.

D'acord amb les consideracions fetes en aquests fonaments jurídics en relació amb la consulta plantejada en relació amb la "*Guía sobre la protección de datos personales en el ámbito universitario en tiempos del COVID-19*", es fan les següents,

Conclusions

La "*Guía sobre la protección de datos personales en el ámbito universitario en tiempos del COVID-19*", pot constituir una eina útil per gestionar els tractaments de dades personals que s'hagin de dur a terme per les universitats durant la situació de crisi sanitària COVID19, sens perjudici que convindria revisar els aspectes a què es refereix aquest informe.

Barcelona, 29 d'abril de 2020